

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ČRDM jednala s Bavorským kruhem mládeže

Jde nám o členy, nebo o děti?

Nebyrokraticky a ochotně

Bez práce nejsou koláče

Udržet fungující organizaci, která je založena na bázi dobrovolnictví, je běh na dlouhou trať.

Mezi běžci musí panovat velké nadšení pro věc a alespoň čas od času pocit smysluplnosti z vykonané práce. U turistického oddílu mládeže, ve kterém se pohybují já, lze úspěšnost odvodit od přílivu nových členů, udržení těch stávajících, nadšení dětí a aktivní spolupráce s jejich rodiči. Každá organizace je specifická, přesto některé principy platí všude a nezáleží na tom, jak je činnost orientována.

Žádný univerzální recept na to, jak zajistit spokojené členy, asi neexistuje. Podle toho, co jsme za léta ozkoušeli, „stačí pouze“ namíchat nabídku zajímavých a podnětných akcí, udržet dlouhodobě jejich kvalitu na co nejvyšší úrovni, překvapovat, nabízet nepoznané a třeba i samostatně nedostupné zážitky, pravidelně členy informovat o dění minulém i budoucím, udržovat s nimi osobní kontakt, pracovat s rodiči a nezapomenout se ptát a naslouchat, co změnit či zlepšit. Je jasné, že tohle všechno je nákladem, který se rychle pronese. Nejde ho nést sám. Je důležité, mít kolem sebe partu stejně smýšlejících zapálených nadšenců, kteří dokáží pomoci. Tyto lidi je třeba si hýčkat, ale taky je z řad členů vychovávat, motivovat a hlavně udržet.

Bez velké spousty mravenčí práce mnoha obětavých lidí, kteří nelení pro druhé využít svůj tvůrčí potenciál, to zrealizovat nejde. Všechno vynaložené úsilí se ale

rychle vrací zpět. Jsou to uzavřené nádoby. K udržení chodu jakékoliv organizace je potřeba spousta drobných, navzájem propojených jednotlivostí, tvořících pomyslné puzzle. Čím kompletněji složené, tím lépe fungující.

To výborně ilustruje naše zkušenost z minulého letního tábora. Každým rokem jezdíme týden před jeho začátkem na místo konání postavit ještě před příjezdem dětí všechny základní stavby – kuchyň s jídelnou, stany, latríny atd. Je to vždy více či méně rozvleklá práce, která se podle počtu stavěčů tak tak za daný týden stihne. Loni jsme oslovili rodiče dětí a bývalé oddílové členy, jestli by nechtěli pomoci a ukázalo se to jako výborný nápad. Spousta z nich nadšeně přijala nabídku navštívit táborové místo. Někteří tam byli poprvé, jiní se vraceli na místa, kde prožili spoustu zážitků. Nejenže tábor postavili, navíc si užili krásné chvíle s přáteli uprostřed nádherné přírody. Bylo hezké vidět, že oddílový duch žije i mezi dospělými, ať už mezi těmi, co oddílem prošli před mnoha lety, nebo mezi těmi, co nám svěřují své ratolesti dnes. Člověk si v tu chvíli pomyslí, že to všechno asi smysl má.

Přeji všem hodně sil, zajímavé nápady a úspěch při jejich realizaci.

Ivo Skoček

TOM Zlaté šípy Valašské Meziříčí

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

Toto číslo vyšlo
v únoru 2013.

Foto na titulní straně archiv
Prázdninové školy Lipnice

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Být členem Prázdninové školy Lipnice

Zážitek podporuje zkušenost, která vede k pozitivním změnám osobnosti, nárůstu sebevědomí a odpovědnému přístupu k vlastnímu životu, druhým lidem a světu.

Co je to Prázdninová škola Lipnice? Škola pro mládež během prázdnin v Lipnici? V 70. letech, v začátcích „Prázdninovky“ by tohle vysvětlení určitě platilo a stačilo. Po 36 letech fungování prošla dlouhým vývojem a dnes je toto občanské sdružení respektovanou organizací v oblasti zážitkové pedagogiky. Jenom v roce 2012 sdružení zorganizovalo 202 kurzů různého zaměření pro téměř 6800 účastníků. K těmto číslům se dostaneme hlavně z důvodu široké členské základny organizace. Prázdninová škola Lipnice (PŠL) má momentálně přes 230 členů.

Jak se stát členem PŠL? Cesta k členství v organizaci je dvojitá. Řadovým členem se může stát každý člověk, který dosáhl 15 let a souhlasí s jejím programem a posláním. Členství v PŠL je dobrovolné. Trošku složitější je cesta vedoucí k tomu, stát se instruktorem Prázdninovky. Tato organizace má propracovaný vnitřní systém vzdělávání, který je ověřen léty praxe. Prvním krokem k instruktorství je samozřejmě účast na některém z kurzů organizace. Dále pak aspirant na instruktora musí být vybrán týmem daného kurzu, a stane se tak elémem. Elémem (ale i účastníci kurzů, kteří mají o vstup do organizace opravdu zájem a přitom z nějakého důvodu nebyli zvoleni elémem) mají možnost absolvovat kurz Prvosen, na kterém se

seznamují s metodou zážitkové pedagogiky i s chodem organizace. Poté hledají elémské místo v týmech připravujících autorské kurzy, a získají tak svou první praxi v instruktorském řemesle. Každé dva roky potom pořádá PŠL svůj Instruktorový kurz pro cca 24 účastníků, trvající tři týdny. Na instruktorském kurzu se pak elémem učí do hloubky chápat metodu zážitkové pedagogiky tak, jak s ní pracuje Prázdninovka. Po splnění všech předmětů kurzu se z elémy na slavnostním večeru stává instruktorem Prázdninové školy Lipnice s pravděpodobně nejkomplexnějším vzděláním v zážitkové pedagogice v ČR.

Tento systém vzdělávání funguje v PŠL

již 30 let a pomáhá jí stále obnovovat členskou základnu při zachování kvality vnitřního vzdělávání. Motivací nových členů je často po absolvovaném zážitku z kurzu dopřát něco podobného dalším lidem, dále pak touha připojit se ke společenství lidí, kteří se aktivně podílejí na změnách ve svém okolí, a také určitá prestiž organizace.

Prázdninová škola Lipnice je otevřena všem, kteří mají chuť po poznání. Po poznání svých možností, své osobnosti a své duše. Právě to je ta magie, která již 36 let doprovází organizaci a láká lidi stát se jejími členy.

Lukáš Gajdoš
Prázdninová škola Lipnice

Jde nám o členy, nebo o děti?

Každé téma Archy asi není na míru všem sdružením, ale tentokrát je to tutovka, co říkáte? Těžko najít organizaci, kterou by nezajímala vlastní členská základna. Jenže...

Po úvodním návalu prvoplánových nápadů, o čem všem psát, se vynořují další souvislosti a s nimi i otázka: Co všechno je vlastně péče o členskou základnu? Jasně je jen jedno, odpovědět na ni v celé její šíři by si rozhodně vyžádalo více než jeden článek. Pojdme poskládat alespoň pár střípků.

Cíl nebo prostředek

Početnost členské základny, nebo také „velikost“ sdružení, je často skloňované téma. Hovoří se o obecném poklesu, o nevlí k organizovanosti, o roztříštěnosti zájmů nastupujících generací... A tak všichni pořádáme kampaně a nábor, snažíme se dostat především děti hezky pod svá křídla, kde na ně dobře „dosáhneme“, dokážeme je spočítat, přimějí oslovit, pracovat s nimi dlouhodobě a cíleně, a koneckonců se jimi můžeme i občas pochlubit.

Je zřejmé, že co nejpočetnější členstvo však není cílem našeho snažení (snad to platí o většině podobných sdružení), ale jen prostředkem. Cílem je přece výchova – utváření hodnot, návyků, předávání zkušeností a vědomostí. Vývoj posledních let jasně ukazuje, že se musíme snažit působit i na neorganizované děti, co nejvíce se otvírat veřejnosti. V Pionýru proto máme přes stovku otevřených volnočasových klubů.

A osvědčily se. Podstatná část dětí je navštěvuje dlouhodobě i několik let – i přesto, že se nechtějí vázat členstvím.

Na čem záleží

Ať už se chcete otvírat, nebo přitáhnout děti k sobě (nebo obojí, jako Pio-

nýr), jedno je jisté. Sebelepší vábníčka je jen na chvíli. Různé věcné bonusy, jako výhodná vnitřní síť mobilních telefonů, jakou má například Pionýr či Junák, jsou taky fajn, ale jaksí navíc a jen pro někoho.

Na čem ale opravdu záleží, je dobrá parta a kvalitní činnost, bez jednoho nebo druhého půjde členská základna ke dnu bez ohledu na cokoliv. Proto v Pionýru nespolehnáme jen na léty prověřené aktivity, ale snažíme se hledat nové cesty a příležitosti. Jedním z příkladů budiž projekt Klíčení, jehož výstupem jsou po třech letech práce čtyři nové výchovné programy. Vedoucí je mohou použít celé, nebo si jen vybíravě vyzobnout, co jim a jejich oddílům vyhovuje. Jsou pro ně připraveny i tematické kurzy a výměny zkušeností.

Bez nich to nejde

Ta pravá péče o členskou základnu netkví v čemkoliv, co směřuje od jakéhosi vedení „dolů“ k oddílům. Sebelepší centrální opatření či kampaň může pomoci, ale hodně záleží na vedoucích. Chceme-li opravdu něco udělat pro členskou základnu, nesmíme na ně za-

pomínat. Samozřejmě usilujeme o to, aby byli na svou práci dobře připraveni – o významu vzdělávání zde ale hovořit nechci, jde o tak zásadní a svébytné téma, že by si jistě zasloužilo vlastní číslo Archy.

Musíme se ale také snažit, aby je jejich práce bavila a naplňovala radostí. Zní to jako ukázkové klišé, ale kdo z nás by chtěl chodit do oddílu vedeného zamračeným morousem?

Co pro to můžeme udělat? V první řadě se sluší poděkovat. V Pionýru se k tomu osvědčil systém vyznamenání a ocenění – pro kolektivy, instruktory i letité zasloužilé vedoucí. Od příležitostných legráček, až po nejvyšší vyznamenání udělované jen jednou ročně. Navíc se nabízí i využití dalších ocenění. Například v Pionýru už máme pěknou řádku nositelů medaile MŠMT.

Samozřejmě, je to taky jenom bonus, něco navíc a ještě k tomu shora. Ale pokud dokáže vedoucí potěšit a pomůže je motivovat k další činnosti, „dopadne“ až na jednotlivé děti.

Sečteno a podtrženo

Péče o členskou základnu je nepochybně

Chcete ocenit dobrovolníky, ale medaile MŠMT vám zní příliš formálně?

Stačí vám drobné ocenění, které ale vystihuje práci s dětmi a pro děti. Jedním z výsledků Evropského roku dobrovolnictví (2011), či přesněji pionýrského projektu „Umačkání dětmi“ je symbol dobrovolné práce s dětmi, který se pro příležitostná ocenění skvěle hodí. Je možné získat jen pár kousků, nebo je užívat i dlouhodobě ve větším množství.

Chcete vědět víc? Pište na pionyr@pionyr.cz

ně důležitá, ať už v Pionýru nebo jiném, třeba i o dost menším sdružení. Jsme ale přesvědčení, že akce prvoplánově zaměřené na nábor či udržení členů jsou jen malá a nepřilíživá součást celku. Hlavní je jádro – nabízet dobrou činnost a pocit sounáležitosti. Když se

toto podaří, je z poloviny vyhráno – bez toho je naopak zcela prohráno...

A navíc, i kdyby jistý trend odklonu od organizované činnosti pokračoval, není třeba házet flintu do žita. Posláním sdružení dětí a mládeže přece není hromadit jména na registračních sezna-

mech či oprašovat jakousi pomyslnou členskou základnu. Zkušenosti jasně ukazují, že volnočasová výchovná práce se dá dělat i bez toho, i když je to o něco složitější.

Jakub Kořínek
Pionýr

Nenahraditelný je osobní kontakt

Asociace tomíků čítá více než 8600 členů, kteří se sdružují v 254 oddílech. Oddíly najdeme po celé republice, ústředí tomíků, které o oddíly „pečuje“, sídlí v Roztokách u Prahy.

O různých akcích, ekonomických informacích, nabídkách tábořišť, školeních, o sněmu, o soutěžích, pochodech a srazech se oddíly dozvídají především prostřednictvím asociačních webových stránek www.a-tom.cz, těm věnujeme velkou pozornost, aktualizujeme je nejméně třikrát za týden. A jsme rádi, když se na nich oddíly dělí o své zážitky. Mnoho informací putuje k oddílům téměř každý týden prostřednictvím hromadně rozesílaných mailů.

Oblíbený je i časopis Tomík, kam oddíly posílají své příspěvky, fotky, reportáže, nabídky atd. a který vychází pravidelně 4x do roka. Všechna čísla časopisu jsou

vyvěšena také na webu. Nepravidelnou přílohou Tomíka je občasník KRA (krátce-rychle-aktuálně) s interními informacemi pro členy našeho sdružení.

Pomoc při kontrolách oddílových účetnictví zajišťuje revizní komise.

Asociační základny jsou častým cílem výprav a táborů našich oddílů. V Čechách a na Moravě jich spravujeme třináct, sroubek na Sápravě máme v pronájmu. Tomíci základen hojně využívají, ceny jsou přiměřené, oddíly mají své oblíbené chalupy, kam se rády vrací. Někteří tomíci na chalupách pomáhají a brigádníci zcela dobrovolně a ochotně, některé oddíly povinně odpracují brigádu za přidělený tábornický materiál či dotaci na akce.

Protože víme, že zcela nenahraditelný je osobní kontakt, výměna zkušeností a přátelská setkání, organizuje ústředí ve spolupráci s oddíly, krajskými radami i ostatními spolky různé akce. Zaměření je rozmanité: turistické akce, letní a zimní srazy, olympiáda. Tradiční

kulturní akce jsou např. KUKLA – přehlídka tvůrčích dovedností tomíků, Cimrman by se divil – divadelní klání, kde oddíly předvádějí vlastní tvorbu. S ostatními spolky, které se zaměřují na činnost s dětmi a mládeží, pořádá Asociace TOM celorepublikovou tradiční akci Bambiriáda. Šanci setkat se se všemi zástupci oddílů mají oddíloví vedoucí na sněmu, který se koná jednou za dva roky.

Pro dorůstající členy oddílů – instruktory pořádají každoročně týmy zkušených vedoucích letní táborovou školu. Mladí lidé stráví týden na asociační základně (případně na vodě, existuje také vodácká verze táborové školy) a v dobré partě proberou nespočet témat, jakými jsou například zdravotní, komunikace, zážitková pedagogika, lanové aktivity, teorie her apod. První táborová škola proběhla už v roce 1998, má tedy již patnáctiletou tradici.

Vždy jednou za dva roky vyhlásí ústředí mezioddílovou soutěž zvanou Jednadvacítka – oddíly se poměřují ve svých aktivitách, publikační činnosti, akcích pro veřejnost atd. Ve finále se utká

několik nejlepších oddílů a dojde na praktické dovednosti a zručnost, které musejí soutěžící předvést.

Velkou péči věnujeme přijímání nových oddílů. Se zájemci o členství vlídně komunikujeme, jsou pozváni na návštěvu ústředí či ke krajanovi vybraného kraje. Pokud se rozhodnou založit pod našimi křídly oddíl, je jim poskytnuta rozjezdová dotace a jsou bohatě vybaveni propagačním materiálem.

Od roku 2012 funguje nový systém nové elektronické registrace. Můžeme s potěšením konstatovat, že 90% členské základny ho přivítalo s povděkem a že díky němu o něco ubylo papírování.

Je jasné, že činnost „administrativního centra“ našeho spolku má své občasně slabiny, ty si ale s dovolením necháme pro sebe. Šestičlenný tým pracovníků ústředí a zhruba stejně početná skupina externích spolupracovníků jsou si vědomy, že dobrovolníkům v našem sdružení je třeba poskytovat solidní servis, neobtěžovat je zbytečnou byrokracií a nesmyslnými požadavky. Jsme v dobré víře, že se nám to daří.

Tomáš Novotný a Zuzana Antošová
ústředí Asociace TOM

Neziskovky píší kvůli rejstříkovému zákonu Legislativní radě vlády

Čtveřice „střešních“ nestátních neziskových organizací – včetně České rady dětí a mládeže (ČRDM), zaštiťující bezmála stovku členských sdružení – se písemně obrátila na členy Legislativní rady vlády.

Důvod je prostý: nesouhlasí s tím, aby z obecné úpravy rejstříkového práva byly vyjmuty spolky. Právě to se ale nyní chystá – alespoň podle návrhu zákona, který má Legislativní rada vlády 14. 2. t.r. projednávat. V návrhu je upraven obchodní rejstřík, nadační rejstřík, rejstřík ústavů, rejstřík obecně prospěšných společností a rejstřík společenství vlastníků jednotek. Rejstřík spolků však nikoli.

Dopisem, signovaným 4. února 2013, reaguje předseda ČRDM Aleš Sedláček na usnesení listopadového valného shromáždění střešní organizace, v jejímž čele stojí. To mu totiž ukládá, „aby

inicioval jednání s poslanci a zástupci státní správy, která povedou ke zřízení veřejného rejstříku s obdobnou mírou výkaznictví, jako je tomu u komerčních subjektů. Takovýto rejstřík by měl být kompletně spravovaný Ministerstvem spravedlnosti, resp. soudem“.

Signatáři dopisu z řad představitelů NNO pokládají vyjmutí rejstříku spolků z obecné úpravy rejstříkového práva za nesystematické a legislativně technicky nevhodné. „Argument, že rejstřík spolků nelze začlenit do rejstříkového zákona, protože zaběhnutý stav je takový, že registraci spolků provádí Ministerstvo vnitra, není příliš přesvědčivý v kontextu rekodifikace celého soukromého práva, jež narušila celou řadu ‘zaběhnutých stavů’,“ uvedli mj. zástupci zmíněných neziskovek.

Vedle předsedy ČRDM Aleše Sedláčka dopis podepsala také ředitelka

Zeleného kruhu o. s. Júlia Sokolovičová, ředitelka SKOKU (Spolek oborové konference NNO působících v sociální a zdravotně sociální oblasti) Hana Vlčková, předsedkyně Volného sdružení nevládních neziskových organizací v kultuře a umění Yvona Kreuzmanová a v zastoupení svých vyjmenovaných členů též předseda ANNO (Asociace nestátních neziskových organizací v České republice) Ladislav Krajdl.

(Tento text byl převzat ze serveru Adam.cz. O případném vývoji události

kolem rejstříkového zákona se dozvíte více na

www.adam.cz. Tamtéž najdete kompletní text dopisu, viz QR kód.)

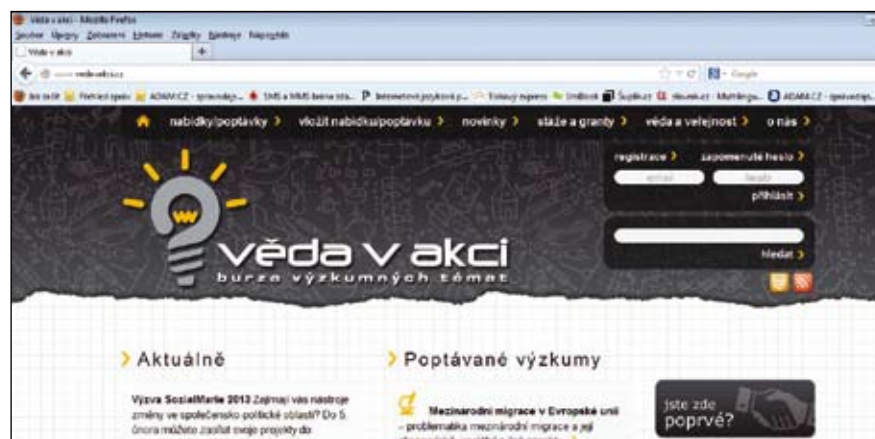

Portál Věda v akci – nová služba pro neziskovky

Jste nezisková organizace, poskytovatel sociálních služeb, sdružení dětí a mládeže nebo jiná neformální skupina podobného typu? Plánujete inovovat činnost a rádi byste lépe porozuměli potřebám cílové skupiny? Chystáte veřejnou kampaň a přemýšlíte, jak s omezenými prostředky oslovit co nejvíc lidí? Zvažujete, jak efektivněji rozdělit práci mezi členy týmu nebo jak do vaší činnosti zapojit dobrovolníky? Pak je portál „Věda v akci“ patrně určen i vám.

Spolupráce na výzkumu, zveřejněte svůj inzerát

Portál Vám pomůže navázat spolupráci s partnery z akademické sféry, otevře vám přístup k výzkumu, který vám pomůže zkvalitnit chod vaší organizace nebo řešit konkrétní věcnou problematiku, které se věnujete (např. můžete získat odpovědi na otázky typu, jak správně nastavit parametry fungování nové služby pro klienty, jaký vliv na rozvoj regionu může mít výstavba nové komunikace nebo jakou mediální případně fundraisingovou strategii má nejlépe zvolit vaše organizace – více příkladů zadání tohoto typu výzkumů najdete zde – <http://vedavakci.cz/veda-a-verejnost/priklady-poptavek>).

Co konkrétně stránky nabízejí?

- Seznam aktuálních nabídek a poptávek po výzkumu;
- můžete jednoduše sami svou poptávku po výzkumu do systému vložit („Máme problém v určité oblasti, kdo by nám mohl pomoci s jeho řešením?“) – s konkrétní formulací poptávky rádi pomůžeme;
- řadu dalších informací o možnostech spolupráce vědy a veřejnosti, např. o akčním a participativním výzkumu, o konceptu vědeckých dílen, vědeckých kaváren apod.;
- aktuální informace o zajímavých veřejných akcích, zaměřených na komunikaci vědy a veřejnosti, o možnostech

studentských stáží či zdrojích financování participativního výzkumu.

Studentské stáže

Prostřednictvím portálu můžete rovněž oslovit studenty a studentky k absolvování stáže ve vaší organizaci. Studenti, kteří již realizovali nebo právě realizují svůj studentský výzkum ve spolupráci s vámi, mohou získat malý výzkumný grant z projektu www.vedavakci.cz.

Šanci na získání grantu mají výzkumné projekty z jakékoliv vědecké oblasti, jejichž výstupem bude seminární, baka-lářská, diplomová nebo jiná akademická práce (např. publikovaný článek).

Renata Bořkovcová, Zelený kruh

Patnáctý ročník Bambiriády dostává obrysy

Jakkoli může někomu zahájení 15. ročníku Bambiriády připadat vzdálené, a přípravy na něj tudíž předčasné, opak je pravdou.

Právě proto se 14. ledna 2013 v sídle České rady dětí a mládeže sešla část členů Centrálního bambiriádního štábu, aby prvně probírala stav dosavadních příprav známé akce. Plány jejího následujícího ročníku se totiž vždy začínají rýsovat prakticky již nedlouho po akci samé a zvolna nabírají na obrátcích; k projektové manažerce Blance Liškové se pak postupně připojují její spolupracovníci.

Na jednání štábu kromě jiného zaznělo, že 15. ročník Bambiriády proběhne v době od 23. do 26. května 2013, a to ve všech krajích ČR. Bambiriádními městy letos jsou: Blansko, České Budějovice, Český Těšín, Humpolec, Cheb, Chrudim, Ivančice, Kyjov, Liberec, Ná-

chod, Ostrava, Plzeň, Praha, Rychnov nad Kněžnou, Šumperk, Třinec a Zlín. Celostátní prezentace činnosti občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času se tentokrát uskuteční pod mottem „Dětství v proměnách času“, volně rozvíjejícím základní myšlenku Evropského roku občanů 2013.

K letošní Bambiriádě se váže literárně vlastivědná soutěž „Odkud jsem“, vybízející k poznávání míst, kde její účastníci žijí. Mají za úkol vypátrat a popsat pozoruhodnosti, které činí tato místa výjimečnými – ať už jde o jejich historický či architektonický význam, vazbu na slavnou osobnost nebo třeba něco docela jiného, možná méně zásadního, ale stejně zajímavého.

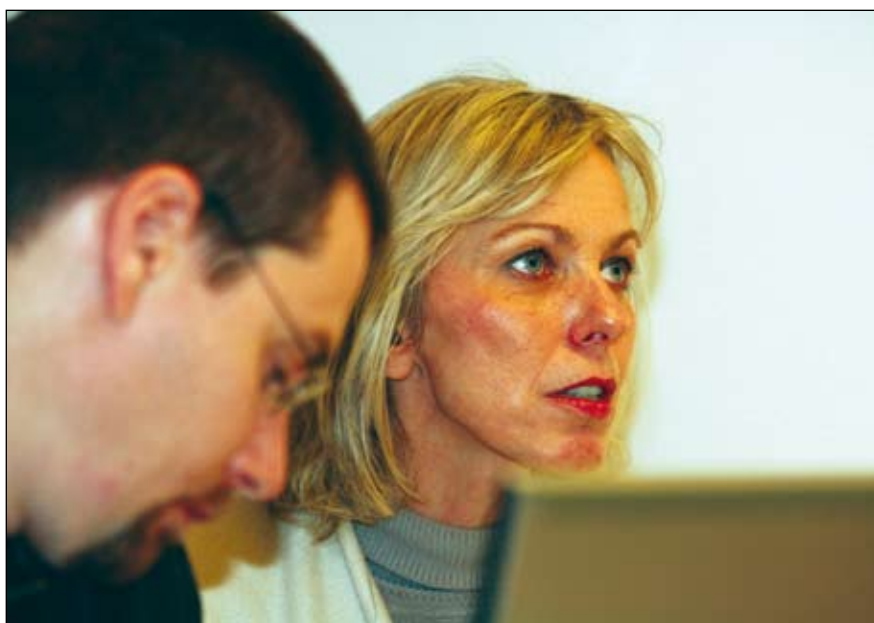
Grafik Aleš Prstek na schůzce také představil skicu nového bambiriádního plakátu, barevně laděného místo tradiční žluté do bleděmodré barvy. Plakát má upoutat pozornost dynamickým ztvárněním dětí prohánějících se na koloběžkách ulic, vedoucí od dávných dob do té dnešní...

Dětské spolky, účastníci se Bambiriády 2013, by měly obsah jejího motta tvůrčím způsobem rozvádět. Třeba tím, že podle svých možností připomenou podmínky, jaké měly děti ke svému rozvoji kdysi a jaké mají dnes. Je tedy docela dobře možné, že si malí návštěvníci bambiriádních areálů díky živým prezentacím rozličných mládežnických sdružení vyzkoušejí chůzi na chůdách, cvrknání kuliček, zahrají si starobylé „drápky“, budou prohánět obruč, skákat panáka, honit káču anebo vyndávat ježka z klece...

V hlavní městi se má akce konat opět na Vítězném náměstí v šestém pražském obvodu. Na prostranství před budovou Generálního štábu AČR tam proběhne podle Blanky Liškové v rámci doprovodných akcí také výstava mapující patnáctiletou historii „bambiriádní“ spolupráce ČRDM s naší armádou.

Sdružení DC (Dancing Crackers), jeden z členských spolků České rady dětí a mládeže, rovněž chystá neobvykle – a velkoryse – pojímané taneční vystoupení, do něhož hodlá zapojit i řadu pražských škol.

Jiří Majer

Setkání ČRDM 2012

Lobkowiczký palác v areálu Pražského hradu se stal 7. prosince dějištěm výročního Setkání 2012, pořádaného Českou radou dětí a mládeže (ČRDM).

Zhruba čtyřhodinová akce, určená zástupcům členských sdružení ČRDM a hostům z partnerských organizací a institucí byla rozdělena do tří hlavních bloků. Prvý nabídl účastníkům Setkání debatu s místopředsedou Senátu PČR Přemyslem Sobotkou, ucházejícím se v přímých prezidentských volbách o úřad hlavy státu (zváno bylo celkem jedenáct kandidátů). Druhý blok se věnoval legislativě a třetí přinesl odpověď na otázku, či jména se letos přiřadí k laureátům Ceny ČRDM „Přístav“, udělované každoročně těm, kdo významně podporují činnost sdružení dětí a mládeže.

ního úřadu města Lovosice Jiří Novotný. Ocenění jim letos předávala společně se zástupci ČRDM představitelka rodu Lobkowiczů paní Alexandra.

Přemysl Sobotka v hodinové rozpravě nejprve ocenil půdorys, na němž členská sdružení ČRDM nacházejí v rozmanitosti svých zájmů – namátkou jmenoval folkloristy a skauty – styčnou plochu. „To, že se staráte o mládež a děti, je pro mě strašně dobrá záležitost, protože tam je budoucnost, tam jsou ti, kteří nás vystřídají a obohatí zase trochu náš život,“ podtrhl. Připojil pak vzpomínku na své rané dětství a rodiče, kteří po roce 1945 obnovovali liberecký Sokol. „Pak nám našeho učitele zavřeli a zlikvidovali i mého tátu, tak jsem do toho Sokola přestal chodit. Přesto jsem byl v tom (sokolském) duchu vychováván – a myslím, že kód, který jsem dostal, byl a je čitelný. Řeknu to ve zkratce: nemám rád –ismus, mám rád demokracii,“ uvedl Přemysl Sobotka k důvodům, proč se

po roce 1989 politicky angažoval a ve vrcholné politice dodnes zůstal.

Ačkoliv některé otázky, na něž odpovídal (např. školné, náš vztah k EU apod.), byly z podstaty polemické, bylo znát, že místopředseda Senátu je zvyklý nazývat věci pravými jmény a stát si za svým názorem. „Slovo suverenita je pro mě (druhově) stejný pojem, jako je vlaste-

nectví – ale to neokázalé, to, co bychom měli mít uložené (hluboko v sobě) a to, co – doufám pevně – vy taky dětem říkáte. To je hrdost na naše symboly – na vlajku, na hymnu... Vám to nemusím vysvětlovat, ale mnoho lidí v této zemi zapomnělo a trochu se schovávají za ten naivní pocit, že z Bruselu létají pečení holubi a že vlastně nemusíme nic dělat, že oni to za nás vyřeší," podotkl Přemysl Sobotka.

V právním okénku se předseda ČRDM Aleš Sedláček spolu s advokátkou Alenou Hájkovou zevrubně zabývali tématy veřejné prospěšnosti, transparentnosti

rejstříku spolků či vývojem nové dobrovolnické legislativy. Právní expertka spolupracující s ČRDM Alena Hájková na základě zodpovězených dotazů ze sdružení rovněž rozebrala některé důležité okolnosti týkající se posuzování toho, zda daná organizace je či není tzv. veřejným zadavatelem. V případě pochyb je dobré získat jistotu dotazem směřujícím na ministerstvo vnitra – a mít pak jejich stanovisko černé na bílém, upozornila. V rámci právního okénka se hovořilo také o některých přechodných ustanoveních Občanského zákoníku nebo o ručení pobočných spolků za spolek hlavních a naopak.

Setkání je již tradiční akcí ČRDM. Koná se v adventním čase, zpravidla během první prosincové dekády, a mívá společensko-pracovní ráz. Skýtá prostor jednak ke kontaktům zástupců členských sdružení ČRDM mezi sebou i s pozvanými hosty, a jednak k zevrubnému rozboru vybraných aktuálních témat.

Tisková zpráva ČRDM

Laureáti Ceny Přístav 2012 na společném snímku na str. 8 s paní Alexandrou Lobkowicz (zleva): Jiří Novotný, Petr Červený, Milan Chvojka, Pavel Šumera (za Hennlich s.r.o.), Karel Burda a Přemysl Hrabě.

Krátce z ČRDM

Na samém konci druhé prosincové dekády 2012 se v prostorách ČRDM uskutečnila vernisáž originálního nástěnného komiksu, ve zkratce a výtvarné nadsázce zachycujícího vybrané kapitoly z historie České rady dětí a mládeže. Vernisáže se účastnili i někteří z „otců zakladatelů“ naší střední mládežnické organizace (založené v roce 1998).

Skauti u této příležitosti věnovali předsedovi ČRDM Aleš Sedláčkovi numismatickou raritu – pamětní stříbrnou minci vydanou ke stému výročí založení Junáka. Na vernisáž

pak plynule navázala neformální předvánoční besídka Kanceláře ČRDM.

V lednu 2013 začal svou Evropskou dobrovolnou službu v kanceláři České rady dětí a mládeže mladý německý dobrovolník Malte Range. Do září 2013 zde bude vypomáhat v kanceláři, seznámí se s fungováním ČRDM a jejich sdružení, zapojí se do našich projektů a podle svých možností se také naučí česky.

Zástupci krajských rad dětí a mládeže se poprvé v letošním roce sešli k jednání. Jejich pražská schůzka se těšila hojně účasti a nabídla účastníkům prostor pro širokou výměnu aktuálních informací z krajů i na otázky s nadregionálním přesahem (karty mládeže, informace o činnosti ČRDM, možnosti financování krajských rad apod.)

Na konci roku vyšla závěrečná publikace k projektu 72 hodin – Ruku na to!. Kniha „Sborník projektů 72 hodin“ představuje projekty, které dobrovolníci v říjnu 2012 uskutečnili. Dále informuje o mezinárodních výměnách, které v rámci projektu proběhly. Publikace je určena pro všechny koordinátory projektů a zároveň pro zástupce měst a obcí v jejichž katastru se projekty konaly.

Nebyrokraticky a ochotně

Rozhovor s Jiřím Novotným, laureátem Ceny Přístav 2012

Postupoval nebyrokraticky, byl ochotný, sám přicházel s návrhem vhodných řešení a postupů...

Referent stavebního úřadu města Lovosice Jiří Novotný je pro vedení Asociace TOM příkladem státního úředníka na svém místě. Proto také z podnětu tomíků, k němuž se připojily dvě další neziskovky, obdržel Cenu ČRDM „Přístav“.

Co Vás napadlo, když jste se dozvěděl o svém navržení na Cenu Přístav?

Blesklo mi hlavou, že se mi tomíci hezky, skutečně krásně „pomstili“... A že se zase jednou uvidíme – a to v o poznání oficiálnějších prostorách než obvykle a při slavnostnější chvíli.

Nominace se opírá mimo jiné o zkušenost tomíků s Vámi při několikaleté

generální rekonstrukci Oparenského mlýna. Co z Vašeho pohledu referenta a stavebního technika bylo v tomto ohledu asi nejtěžší?

Nejtvrdším oříškem byla, jak už to tak zpravidla bývá, nutnost domluvit se s tzv. dotčenými orgány, v daném případě pak především s hasiči. Jinak s ostatními kolegy, čímž myslím úředníky u nás na městském úřadě Lovosice, to bylo úplně v pohodě: nebylo zapotřebí nic sáhodlouze domlouvat, vše potřebné fungovalo.

K Vaším koníčkům patří turistika, jachting a práce s dětmi.

Nakolik spolu vzájemně souvisejí?

Všechno se vlastně odvíjelo od kroužku lovosických rybářů, s nímž jsme postupem času začali pořádat dětské tábory ve Veselí nad Lužnicí. Šlo o nějakých dvanáct, třináct ročníků. Účastnil jsem se jich pochopitelně zprvu jen jako běžný táborník a teprve později jako instruktor, následně vedoucí a pak po dvakrát i hlavní vedoucí tábora. Pojítko s jachtingem vidím v takové té povšechné lásce k vodě, k vodnímu živlu.

Jakou hodnotu či hodnoty pro Vás představuje udělené ocenění České rady dětí a mládeže?

Přece jenom to je pro mě hodně velká čest, moci se zařadit mezi lidi, kteří už tuto cenu obdrželi. Myslím si, že není moc obvyklé, aby lidé jako my, totiž úředníci, jak lidé říkají – z „výborů“, takové uznání dostávali.

Vaši navrhovatelé – lidé stojící v čele Asociace TOM, lovosického jachetního klubu a DDM Elka – v odůvodnění své volby vypíchlí Vaši „nestandardní ochotu, komunikativnost a vstřícnost mezi českým úřednictvem nevidanou“. Nabízí se tudíž otázka: jak těžké pro Vás vůbec bylo a je krotit v Lovosicích úředního šimla?

Zkusím odpovědět trochu obecněji. My v Lovosicích se snažíme onoho příslušného úředního šimla krotit vlastně všichni, jde tedy spíše o náš normální, běžný přístup. Což se týká jak mých nejbližších spolupracovníků přímo z odboru, tak i kolegů z ostatních odborů. Pokud je něco zapotřebí rychle provést, zařídit, dokážeme se svižně, účelně a rozumně domluvit; sami po zkušenostech už totiž víme, co každý dokážeme – jak se říká – na těch svých bedrech unést. Současně mohu říct, že při tom máme oporu v našem vedoucím odboru; je to v jádru opravdu hodný člověk, a tak také my ostatní se snažíme být k lidem,

kteří se na nás se svými záležitostmi obrací, co nejvíc přívětiví.

Jaké doporučení byste v tomto smyslu dal svým neznámým kolegům a kolegyním na jiných městských úřadech, pokud by měli chuť vzít si z Vašeho přístupu příklad? A čím by mohli v každodenní praxi začít třeba hned?

V zásadě jde o to být vstřícný vůči lidem, přeci jen je to náplň naší každodenní činnosti. Oni to dokážou ocenit především prostým a upřímným poděkováním a ve většině případů odcházejí

s úsměvem, který už jen sám o sobě je jistým projevem úcty a poděkování. Je potřeba utlumit určitou legislativní náročnost, kladenou na obyčejné lidi, a umět s nimi trošku soucítit. A je-li to zapotřebí, snažit se jim pokud možno jednoduše vysvětlit třeba i poněkud zapletitější problém. I když je pravda, že někdy při tom samozřejmě také narážíme na nepochopení. Je ale důležité nenechat se tím hned odradit, vědět, že to už tak nějak k naší profesi také patří.

Za rozhovor poděkoval

Jiří Majer

Tříkrálová Okoř po pětáctyřicáté

První lednovou sobotu vyšláplo na 350 statečných pochodníků na tradiční trasu Vokovice–Okoř–Roztoky. Pořadatelé 45. ročníku tříkrálového pochodu ani letos neměli příliš štěstí na počasí. Páteční liják nasvědčoval tomu, že příliš velká účast nebude. Nakonec se počasí lehce umoudřilo, nepršelo stále, ale jen občas a ne příliš silně.

Na trase „směr: hrad Okoř“ nechyběly tradiční klobásky na svaté Juliáně, přímo na Okoři zpestřil pochodníkům program sokolník s dravými ptáky, kteří předváděli neuvěřitelné kousky, prolétávali mezi diváky, pod diváky, za diváky...

Ve Středočeském muzeu v Roztokách čekali v cíli tři králové, malá upomínka,

občerstvení a veselý vysloužilý voják v doprovodu „svatého otce“, kteří unavené turisty svými legráckami obveselovali.

Akce se zdařila, díky patří všem odhodlaným pochodníkům, kteří nelenili a s roztockými turistickými oddíly mládeže vyšlápali do nového roku.

(za)

Občanské sdružení KADET

„Jsme organizace, která si říká KADET – kamarádi dětem. Právě jim, mládeži a také celým rodinám nabízíme možnosti, jak účelně a zajímavě trávit volný čas, a to nejen v našich klubovnách a na vlastním tábořišti, ale i na akcích pro širokou veřejnost. Cílem našich aktivit je snaha pozitivně ovlivňovat jejich budoucnost. Tyto aktivity zároveň vedou k osobnostnímu rozvoji a vzdělávání našich členů.“ (Poslání O.s. KADET)

Foto archiv sdružení KADET

Poslání třebíčského Občanského sdružení KADET vlastně říká, čím se naše organizace, která vznikla v roce 2003, zabývá. Všechny aktivity v nabídce našeho sdružení mají jedno společné. Tím je snaha o co nejširší nabídku volnočasových aktivit, od pravidelných kroužků přes jednorázové akce a letní tábory až po klub deskových her. Snažíme se dělat aktivity, které budou zajímavé jak pro děti, které hledají nějakou pravidelnou a soustavnější činnost, tak pro děti nebo celé rodiny, které chtějí jednou za čas zajít na akci, i pro mládež, která bude vědět, že může přijít do klubu, kdykoli je otevřeno...

pořádáme celou řadu, především jako propagaci našich pravidelných aktivit.

Lidé v KADETu – to nejcennější, co máme

Naše sdružení má necelou stovku členů – vedoucích a dětí registrovaných v jednotlivých kroužcích a oddílech. Jako drtivá většina podobných sdružení nemáme žádného placeného pracovníka – všichni děláme ve sdružení svoji práci bez nároku na finanční odměnu.

Právě proto se snažíme našim vedoucím přinášet celou řadu bonusů. Tím – asi nejdůležitějším – je možnost vzdělávání. I když podle platných předpisů není žádných kurzů pro práci s dětmi

potřeba, snažíme se našim vedoucím poskytnout zdarma nejrůznější kurzy a semináře, které využijí nejen při své činnosti v KADETu, ale i jinde.

Bývalá mateřinka a Údolí Mohykánů

Město Třebíč je k neziskovým aktivitám velmi vstřícné, takže již několik let sídlí naše sdružení v budově bývalé mateřské školy. Obýváme celý jeden pavilon, kde máme čtyři klubovny, kancelář a kuchyňku... Centrum volného času Hrubínka – jak budovu nazýváme – postupně vylepšujeme i opravujeme. Probíhá zde také největší část naší činnosti. Díky tomu celý prázdný pavilon bývalé mateřinky znovu ožil.

Kromě toho vlastníme krásné tábořiště v údolí říčky Vápvky nedaleko Staré Říše na pomezí Vysočiny a Jihočeského kraje. Název údolí dal jeden ze členů Tábornického oddílu Dakota, který během noční hry stál na kopci nad údolím a název si napsal do svého cancáku. Údolí Mohykánů bylo na světě a za osm let se postaralo o krásné léto stovkám táborníků.

Začali jsme čtyři, teď působíme ve třech krajích

KADET vznikl v jedné irské hospůdce v Olomouci, kde čtyři kamarádi – Jiřa,

Pravidelná činnost je nejdůležitější

Pravidelná zájmová činnost je nejefektivnější možností naplňování cílů sdružení. Naši hlavní snahou je dávat dětem nabídku pravidelné činnosti, kterou považujeme za nejdůležitější. Snažíme se, aby výchova dětí stála na třech nohách – rodina, škola a volný čas. Z tohoto důvodu se snažíme během roku pracovat i s dětmi z letních táborů, se kterými se scházíme na víkendových výpravách. V souladu s tímto záměrem využíváme jednorázové akce, kterých během roku

Keli, Rost'a a Honza – seděli během svého letního vandru po těch končinách. Byli jsme čtyři... Za deset let jsme se rozrostli do tří krajů. Působíme na Vysočině, na jižní Moravě a v jižních Čechách.

Základní články o.s. KADET

- Centrum volného času Hrubínka – Třebíč
- Klub žonglování MagniS – Želetava
- Outdoorové centrum Bumerang – Třebíč
- Kamarádi Znojmo
- Rodinné centrum Berušky – Rouchovany
- Informační centrum pro mládež Třebíč
- Centrum Orion – Staré město pod Landštejnem

Centrum volného času Hrubínka

CVČ Hrubínka je největší pobočkou. Věnuje se jak již zmíněné pravidelné činnosti – tábornické oddíly Lípa a Pecháček, přírodovědný oddíl Zvířáci a šermířská skupina Belenus – tak velkým jednorázovým akcím, kterých se každoročně účastní několik tisíc lidí. V centru také funguje klub deskových her.

Klub žonglování MagniS

MagniS je parta žonglérů, která nejen vystupuje na nejrůznějších společenských akcích doma i v zahraničí, ale věnuje se celoročně i práci s mládeží. Za několik let mezi sebou vychovali celou řadu mistrů republiky a dopracovali se k více než sedmi stovkám veřejných vystoupení ročně. MagniS žongloval také třeba v Ománu, Casablance nebo Bahrajnu, kde se dokonce setkal s místním ministrem zahraničí.

Outdoorové centrum Bumerang

Parta vedoucích Bumerangu se k nám přidala teprve nedávno. Pořádají letní

tábor a s dětmi pracují i během celého roku. Jak už název napovídá, jejich doménou jsou outdoorové aktivity – speleologie, horolezectví, airsoft.... Pořádají také adaptační kurzy pro školy. Zvlášť se také věnují výchově instruktorů, pro které pořádají vlastní specializované programy.

Kamarádi Znojmo

Naše parta Znojemáků pořádá během roku celou řadu akcí pro neorganizované děti s mládeží ze Znojma a okolí. Kromě tradičních akcí, jako jsou turnaje v deskových hrách, cyklovýpravy, nebo vodní hrátky, pořádají také nejrůznější vzdělávací akce – například noční pozorování hvězd při příležitosti padání Perseidů nebo průletu ISS s výkladem člena astronomické společnosti nebo zážitkovou akci „Hravou zdravotnědou“, kdy se pomocí simulovaných zranění a proškolených zdravotníků různých organizací pokusili přiblížit účastníkům akce na záchranu lidského života za různých situací, ale i pomoc při menších poraněních.

Rodinné centrum Berušky

Berušky jsou naší nejmladší pobočkou. V únoru 2011 byla na faře v Rouchovanech uvolněna místnost pro setkávání rodin. Díky farnosti, obecnímu úřadu a také aktivitě především mladých maminek tak vznikl v Rouchovanech prostor, který dlouho chyběl. Rodinné centrum Berušky se uchýlilo pod křídla našeho sdružení.

V rámci fungování rodinného centra se uskutečňuje celá řada úspěšných akcí. Pravidelně jsou pořádány přednášky o zdravé výživě dětí, akce Pohádkový les, tvořivé dílny, zájezdy atd. V centru také pracuje tábornický oddíl DAKOTA.

Informační centrum pro mládež

ICM poskytuje běžné informační služby pro mládež – získalo také certifikaci ministerstva školství. Kromě toho pořádá celou řadu jednorázových akcí. Například fotosoutěže, promítání dokumentárních filmů, semináře a školení. Spolupracuje také s celou řadou místních organizací.

Centrum Orion

Centrum Orion sídlí ve Starém městě pod Landštejnem a věnuje se přede-

vším pořádání táborů a nejrůznějšími adrenalinovými aktivitami pro děti a mládež.

Nejedeme v tom sami

Dnešní doba vyžaduje maximální přístup k informacím a spolupráci a síťování nejrůznějších organizací. Proto jsme členy několika střechných organizací. Aktivně pracujeme v Radě dětí a mládeže kraje Vysočina, Krajském koordinacním uskupení NNO Vysočiny, jsme partnerskou organizací Zdravého města Třebíč a spolupracujeme s celou řadou dalších organizací...

Rozzářené dětské oči

Rozzářené dětské oči jsou tím, co nás vždycky dokáže pořádně zahřát u srdce a přesvědčit mě o tom, že děláme dobrou práci. Dobrou práci pro děti v našem okolí. Práci, jejíž výsledky nejsou hned vidět. Nejsou vidět ani za týden, ani za rok.

To, co děláme, vlastně ani nechápeme jako práci – je to poslání.

Smyslem kroužků a akcí není jen prosté vyplňování volného času dětí a mládeže. Význam činnosti s dětmi je mnohem hlubší. Smyslem je především formování jejich budoucnosti, výchova a příprava na budoucí život. Odměnou jsou nám jen ty rozzářené dětské oči.

Jan Burda

předseda Občanského sdružení KADET

Občanské sdružení KADET

Adresa: Fr. Hrubína 753,
674 01 Třebíč

Telefon: 777 750 131

E-mail: info@oskadet.cz

Web: http://www.oskadet.cz

V Izraeli poprvé, ale ne naposled!

V září a listopadu 2012 jsem dostala skvělou příležitost zúčastnit se výměny mezi Izraelem a Českou republikou.

Záměrně nepíšu výměny mládeže, protože mládež se zúčastnila jen z české strany, Izraelci byli většinou zaměstnanci mládežnických organizací z Izraele. Každopádně zajímavá kombinace lidí! Já, jakožto zaměstnankyně, ale ne zase tak stará, jsem byla někde mezi oběma tábory – což bylo pro mě dobré, dovedla jsem si představit působení jedné i druhé v jejich organizacích.

Česká část byla zajímavá, všichni jsme se navzájem poznávali a nechávali Izraelce poznávat také českou kulturu, jídlo, historii. Pro mě byl týden dost hek-

tický, jelikož, jak už to tak bývá, se mi nakupilo všechno najednou – návštěva z Izraele a příjezd dlouho očekávaných EVS dobrovolníků do naší organizace. Nakonec se všechno zvládlo. Byla jsem moc ráda, že se podařilo zorganizovat návštěvu YMCA nízkoprahového klubu pro školní děti Dixie. Jelikož byl zrovna začátek školního roku, jednalo se o první větší akci a děti přišly v hojném počtu. Děti si připravily nakreslené vlajky Izraele, společně jsme vařily a smažily bramboráky – jídlo, které nás, Izraelce i Čechy, spojuje, protože je židovského původu. Izraelci navíc přivezli i své domácí pochutiny, takže jsme ochutnali

i slavný hummus se salátem. Izraelci si navíc připravili pro děti zábavné hry. V Dixie to opravdu žilo a myslím, že to byla pro Izraelce zajímavá zkušenost, protože se dozvěděli také o tom, jak klub funguje, jaká jsou pravidla pro děti i vedoucí.

Po nabitě české části nás čekal v listopadu odjezd do Izraele. Moc jsem se těšila, na všechna místa, o kterých jsem četla a snila, že je někdy uvidím. Zajímavé bylo nejen navštívit Tel Aviv, Jeruzalém, poušť, Mrtvé moře, ale také, a to především, mluvit se všemi lidmi, s nimiž jsme se měli možnost potkat. Poznali jsme, jak pracují skauti,

a to přímo díky setkání s jejich nejvyšším představitelem, jak funguje místní zastřešující mládežnická organizace, navštívili jsme připomenutí smrti Jicchaka Rabina ve skautském oddílu (čítal 1000 dětí!), snažili jsme se pochopit, jak fungují novodobé kibucy – vzdělávací komuny ve městech, navštívili jsme také kibuc klasický.

Pravda je, že v Izraeli, ať chcete nebo ne, začnete řešit politiku, historii a její výklady. Díky skvělému průvodci, kterého jsme dostali, jsme měli možnost alespoň z části do této problematiky nahlédnout. Velký dojem samozřejmě zanechala návštěva muzea holocaustu s výkladem – nikdy by mě nenapadlo,

jak přínosné bude slyšet také o tom, jak byla expozice utvářena a proč je takto uspořádána.

Osobně pro mě velkým zklamáním byla návštěva křesťanských „atrakcí“. Getsemanská zahrada měla jako jediná silnou atmosféru, Křížová cesta je obklopena tržištěm a kostel Božího hrobu považují za jeden z největších důkazů o netoleranci nás, křesťanů. Uvědomila jsem si, jak rozdílní jsme, jak rozdílné je naše vyznávání víry a jak smutné je, že se nedokážeme dohodnout ani na základních věcech – ztělesněním této nesmiřitelnosti je stav

samotného kostela, který je ve velmi bídném stavu.

Návštěva Izraele mi dala skutečně hodně i do mého pracovního života. Jakožto zaměstnankyně YMCA v ČR jsem si uvědomila, jak jsem ráda právě v té své organizaci, proč je pro mě tou nejlepší. Škoda jen, že z izraelské strany se žádní ymkaři neúčastnili. Ráda bych tímto poděkovala ČRDM za skvělou příležitost, veškerou péči a organizaci – skutečně to oceňuji, jelikož vím, kolik je s takovou akcí práce.

Alžběta Čechráková
sekretářka pro zahraničí YMCA v ČR

ČRDM jednala s BJR o práci s mládeží

Uznávání neformálního vzdělávání, podpora dobrovolnictví nebo třeba zapojování mladých lidí do celospolečenského dění patřily k tematickým okruhům, o něž se zajímali zástupci České rady dětí a mládeže (ČRDM) během prosincového jednání se svými kolegy z Bavorského kruhu mládeže (Bayerischer Jugendring, BJR).

Prezident BJR Mathias Fack a předseda ČRDM Aleš Sedláček se při několika hodinovém rokování v Mnichově vzájemně informovali o činnosti svých „střešních“ mládežnických organizací, o podmínkách pro jejich práci, sdíleli zkušenosti z některých významnějších akcí a bavili se i o projektových novinách.

Předseda ČRDM pokládá setkání za inspirativní; zaujala ho například pasáž týkající se dobrovolnických benefitů – v Bavorsku mají i podobu daňového zvýhodnění. Pokud sdružení dobrovolníků za jeho činnost vyplatí nějaké peníze (existuje tu pochopitelně fi-

bomat není volební doporučení, nýbrž nabídka informací o volbách a politice, poznamenává k tomu Regina Renner.

Kromě Bavorského kruhu mládeže absolvovali zástupci ČRD ve dnech 10.–12. 12. 2012 ještě schůzku v Regensburgu s představiteli Tandemu, Koordinančního centra česko-německých výměn mládeže (téma: prevence sexuálního násilí při práci s dětmi) a ve Štrasburku exkurzi v Evropském parlamentu, kde se jim věnovala europoslankyně Zuzana Brzobohatá; stihli tam také informativní návštěvu Evropského centra mládeže Rady Evropy.

Jiří Majer

s přispěním Marka Krajčího

1

mládež také získali nezanedbatelné kompetence. Ovládají určité dovednosti, mají určité znalosti a vědomosti – a mohou to snadno doložit. „Juleica znamená kvalitu. Jen ti, kteří mohou prokázat, že jsou vyškoleni v souladu s uvedenými normami, mohou požádat o kartu Juleica,“ stojí psáno na projektovém webu <http://www.juleica.de>.

K fotografiím:

- 1) Mathias Fack, prezident Bavorského kruhu mládeže
- 2) Konzultantka pro mládežnickou politiku Regina Renner (BJR)
- 3) Europoslankyně Zuzana Brzobohatá (ČSSD)

2

Zajímavá je i myšlenka tzv. volbomatu („Wahl-O-Mat“), internetového nástroje, pomocí něhož chtějí lidé z BJR pomoci prvovoličům zorientovat se ve spleti volebních programových nabídek politických stran. Hodlají mladým lidem (BJR horuje pro volební právo od 14 let) zatraktivnit volby jako takové, a zvýšit tím jejich zájem o celospolečenské dění. Konzultantka pro mládežnickou politiku Regina Renner ozřejmila, že „volbomat“ má podobu tabulky. Do ní se promítnou názory politických stran, zapojených do projektu, na témata, jež zajímají mládež. Pro představu, jde třeba o postoj politiků k jaderné energetice, k úrovni minimálních mezd nebo k lidským právům. Na základě získaných údajů si mnohou mladí učinit představu o tom, jak se která strana k daným problémům staví. Vol-

3

nanční strop: jedná se řádově o tisíc až dva tisíce eur za rok), na nastalou situaci pak pamatuje i příslušná kolonka v daňovém přiznání. Ten, kdo „dobrovolničil“, uvede obdrženou částku a připíše k ní, ve prospěch jakého sdružení se takto exponoval. Suma není v daném případě chápána jako forma výplaty, ale má povahu podpory dobrovolníka v jeho činnosti (může z ní např. hradit provoz telefonu apod.). Tyto peníze se pak ovšem nezdaňují.

Další z benefitů souvisí i s uznáváním neformálního vzdělávání. BJR vydává oprávněným osobám, splňujícím předepsané standardy, tzv. Juleicu (z něm. Jugendleiter/-in Card), kartu vedoucí(ho) mládeže, platnou na spolkové úrovni. Držitelé se jí potom mohou prokazovat – třeba potenciálním zaměstnavatelům – jako lidé, kteří mají v povaze dělat něco víc, než je nutné, a navíc jako ti, kteří díky své práci pro

Participate in the Structured dialogue!

Mezinárodní projekt ČRDM na podporu strukturovaného dialogu z participace mládeže

ČRDM se snaží podporovat zapojování mladých lidí do veřejného dění kolem sebe i za hranicemi ČR, získává tím zkušenosti a inspiraci z dalších zemí. V listopadu 2012 se konal mezinárodní projekt "Participate in the Structured dialogue!". Jednalo se o mezinárodní seminář mládeže spojený s tréninkem mladých dobrovolníků ze sedmi evropských zemí včetně ČR v oblasti participace mládeže a strukturovaného dialogu s mládeží.

Seminář byl realizován ve spolupráci s národními radami mládeže ze Slovenska, Polska, Rakouska, Německa a belgického Vlámka a s partnerskou Studentskou unií z Maďarska (z důvodu chybějící tzv. Národní rady mládeže

v Maďarsku, která se ustavila až v prosinci 2012 po realizaci projektu). Celou akci vedl a zajišťoval projektový tým Kecejme do toho.

Stěžejní aktivitou projektu byl čtyřdenní seminář, jehož cílem bylo seznámit mladé dobrovolníky s pojmy jako „participace mládeže“ či „strukturovaný dialog“ a jejich obsahem. Cílem bylo, aby se účastníci mohli následně zapojit do procesů či organizace strukturovaného dialogu ve svých zemích a zároveň sdíleli informace a zkušenosti o zapojování mladých lidí do veřejného a politického života v jejich zemi.

Setkání se konalo od čtvrtka 1. do neděle 4. listopadu 2012 v Praze. Po

čtvrtčním neformálním vzájemným seznamování účastníků a představení programu semináře se v pátek pokračovalo v duchu neformálních metod s představením strukturovaného dialogu. Mladí dobrovolníci byli seznámeni s tím, co vlastně strukturovaný dialog na národní i evropské úrovni znamená, kdo se tohoto procesu účastní a co má být jeho výsledkem. V pátek odpoledne pak proběhla panelová diskuse s hosty, kteří se pokusili ukázat, jak funguje strukturovaný dialog v praxi, kde má své filosofické základy a jaké má důsledky na národní a evropskou politiku. Těto panelové diskuse se účastnil spolu s dalšími kupříkladu ředitel odboru mládeže MŠMT Michal Urban, bývalý předseda ČRDM a nynější člen

Evropského hospodářského a sociálního výboru EU Pavel Trantina, soudobý předseda ČRDM Aleš Sedláček anebo jeden z iniciátorů realizace strukturovaného dialogu v ČR (projektu Kecejme do toho) Jan Husák.

Informační část semináře vystřídala v sobotu část praktická, která byla ve znamení nácvičky realizace strukturovaného dialogu. Účastníci se dozvěděli jak vést (facilitovat) tvůrčí dílny (worksho-

py) a debaty s mladými lidmi, získávat finanční podporu a jakým způsobem „zviditelnit“ svůj projekt na veřejnosti. To, co se naučili, ukázali tím, že ve skupinách podle národností navrhli fiktivní projekt, jenž by uvedl do života principy strukturovaného dialogu, a vytvořili plakát, který by vhodným způsobem projekt vystihl a zaujal veřejnost. Státy, které projeví o letáky zájem, je poté získaly od organizátorů ČRDM vytištěné a připravené pro praktické použití.

Poslední den měli všichni zúčastnění zhodnotit, jak seminář naplnil jejich očekávání. Odezva byla potěšitelná. Účastníci uváděli, že se příjemnou formou dozvěděli vše o tom, jak projekt strukturovaného dialogu „uchopit“, získali přitom potřebné informace od zkušenějších dobrovolníků a navázali i nové užitečné mezinárodní kontakty.

Michaela Cvachová,
účastnice semináře za Českou republiku

Pracovní skupiny KDT začínají žít

V rámci projektu Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže se pomalu začínají vytvářet pracovní skupiny mladých lidí, kterým není lhostejné, co se kolem nich děje. Chtějí se dlouhodoběji zapojit do společenského dění a zabývat se některými oblastmi, které se mladých lidí dotýkají.

Výstupy pracovních skupin budou mimo jiné předány Ministerstvu školství mládeže a tělovýchovy (MŠMT) jako podklady pro přípravu nové Státní koncepce politiky v oblasti dětí a mládeže po roce 2013.

KECEJME
DO TOHO
strukturovaný dialog mládeže

Oč vlastně v případě pracovních skupin jde? Jednoduše řečeno, je to možnost, prostor, kde se mohou setkat ti, které zajímá právě dané téma skupiny – například diskriminace nebo dobrovolnictví – a prostřednictvím skupiny mohou v té které oblasti něco podniknout. Jak je to možné? Projekt Kecejme do toho (KDT) běží už třetím rokem a za tu dobu prokázal schopnost dobré spolupráce

s MŠMT, s některými politiky či médii. Díky tomu budou pracovní skupiny působit cíleně. Témata pracovních skupin projektu KDT navazují na tematické pracovní skupiny ministerstva školství, ministerského odboru pro mládež a zároveň na výstupy z diskuzí z prvních let projektu. Témata prvních ročníků projektu navrhovali sami mladí lidé, a to prostřednictvím elektronických médií, sociálních sítí či v rámci osobní účasti na akcích, diskuzích, konferencích či workshopech projektu.

Členové KDT–skupin se mohou účastnit jednání aktuálních pracovních skupin MŠMT k tvorbě nové koncepce státní politiky pro oblast dětí a mládeže na léta 2014–2020. Mimo tuto příležitost je ještě mnoho dalších možností, jak být aktivní v tematické oblasti pracovní skupiny. Díky projektu Kecejme do toho budou členové skupiny zpracovávat názory mladých lidí na danou společenskou problematiku, mohou sami

pořádat diskuze s mládeží, odborníky a politiky, pořádat ankety na jednotlivé problémy, spolupracovat s Českou radou dětí a mládeže a samozřejmě vyvíjet i mnohé další činnosti spojené s tématem skupiny a mládeží.

Ti, kteří se zúčastnili prvního setkání pracovních skupin, měli možnost již začít debatovat o tématech, která jsou s jednotlivými skupinami spojena, a ujasnit si náplň činností, které je zapotřebí udělat, aby mohla skupina fungovat a začala jednat ve prospěch mladých lidí.

A jaká jsou témata pracovních skupin? Témat je šest a jsou obecně pojata – tak, aby jejich obsah mohl být rozmanitý:

Lidská a dětská práva: Práva, která mají mladí lidé ve společnosti. Volební právo. Škola a povinnosti. Rodiče a děti. Porušování lidských a dětských práv u nás v ČR a ve světě. Existují specifické

ká práva mladých lidí? Vědí mladí lidé, jaká mají práva?

Dobrovolnictví, neformální vzdělávání a vzdělávání: Možnosti praxí a stáží pro mladé a uznávání zkušeností mladých lidí působících v neziskových organizacích a sdruženích dětí a mládeže. Hodnota a uznávání neformálního vzdělávání. Možnosti kurzů a volnočasových aktivit pro mladé na lokální i státní úrovni. Výhody a možnosti dobrovolnictví. Jak motivovat mladé lidi k dobrovolné činnosti?

Veřejný prostor a ekologie: Média a jejich vliv na mladé lidi. Hřiště a klubovny. Kultura na regionální a národní úrovni. Ekologie světa kolem nás. Jak se má člověk chovat ke svému okolí a co má od něj vyžadovat? Hrají v této oblasti mladí specifickou roli?

Diskriminace a sociální vyloučení: Diskriminace žen, etnik, přistěhovalců, znevýhodněných osob. Odpovědnost mladých lidí k ostatním. Předsudky. Co jsou překážky a důvody, které způsobují vyloučení a diskriminaci?

Zaměstnanost, bydlení a sociální záležitosti mladých: Praxe a stáže v neziskovém a ziskovém sektoru: kvalita,

hodnocení, užitečnost. Dostupnost bydlení pro mladé lidi. Státní podpora pro získání zaměstnání nebo bydlení. Rodina. Skloubení pracovního života, začínající kariéry a osobního života.

Mladí, svět a Evropská unie: Vztah mladých lidí vůči EU. Možnosti, které nabízí EU mladým. Cestování. Komunikace a spolupráce se zahraničím. Informace. Co pro mladé lidi znamená být součástí

EU? Jak se mohou mladí lidé zapojovat do dění v EU, které se jich týká?

Zaujalo Vás některé z těchto témat? „Našli jste se“ v nějakém, které vás pálí, a chcete něco změnit k lepšímu? Je některé z témat tím, jemuž se chcete do budoucna věnovat, např. při studiích? Pracovní skupiny jsou stále otevřené. Kontaktujte nás.

Projektový tým Kecejme do toho

Zorganizuj workshop!

Nejste lhostejní k tomu, co se děje ve společnosti, a chcete se k tomu vyjádřit? Chcete, aby názory mladých lidí byly slyšet a naopak, aby si mladí lidé vyjasnili své názory v debatě mezi sebou nebo s odborníky?

Pokud jste regionální sdružení dětí a mládeže, nabízíme vám pomoc při pořádání tematické debaty mládeže, odborníků a politiků. Projekt Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže má za cíl umožnit mladým lidem být se svými názory slyšet. V předešlých dvou ročnících jsme debaty s mládeží a s odborníky pořádali sami. Letošní ročník bychom rádi zapojili regionální a místní organizace.

PROČ?

Chceme ukázat ostatním organizacím, že je jednoduché být slyšet, a ovlivnit tak politiku mládeže nejen na regionální úrovni. Více organizací zapojených do projektu umožní oslovit více mladých lidí nebo propojí téma debaty s regionální politikou. Samotné organizace si vyzkoušejí, jaké je to vést debatu a šířit její výstupy k těm, kterých se to týká, ať

k politikům, nebo k mladým lidem. Diskuze by měla probíhat všude kolem nás a nikdo jiný než my sami to neudělá.

JAK?

Diskusní workshopy v rámci projektu Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže mohou být organizovány dalšími subjekty za dodržení stanovených podmínek po vzájemné dohodě. Ze strany ČRDM je pamatováno na délku trvání, metody práce i finanční zajištění akce.

Z workshopu tak vznikne konkrétní stanovisko, které bude dále porovnáváno s jednotlivými stanovisky z dalších diskusí a bude využito dále v rámci procesu strukturovaného dialogu mládeže.

Co je to WORKSHOP?

Workshop je akce pro cca 20 účastníků (i méně), během níž je připravován koncept stanoviska pro předem zvolené téma. Na začátku workshopu proběhne několik seznamovacích aktivit (tzv. icebreaky, name game, apod.). Během workshopu jsou účastníci seznámeni se základními východiskami pro dané téma,

kteří mají možnost doplnit o své vlastní názory a poznatky. Na základě tohoto sjednocení výchozí pozice se účastníci rozdělí do menších skupin („world café“ metoda, případně „open space“ metoda aj.) a společně hledají pozitiva a negativa současného stavu. Z těchto pozitiv a negativ a po změně složení diskusních skupinek účastníci připravují konkrétní návrhy, jak by do budoucna s daným tématem pracovali. Facilitátor workshopu (*facilitátor je odborník na moderování diskuse, který řídí diskusi po stránce procesní a odpovídá za její průběh, ale nikoliv za její obsah – zdroj: Wikipedie, pozn. red.*) vede účastníky ke konkrétním výstupům, které obsahují vždy následující aspekty:

CO ... se má změnit/podpořit/zrušit?
KDO... to má změnit/podpořit/zrušit?

JAK... to změnit/podpořit/zrušit?
PROČ... to změnit/podpořit/zrušit?

Více informací naleznete na stránkách www.kecejmedotoho.cz

Projektový tým Kecejme do toho

Jednou větou

Dětská tisková agentura vyzývá k podpoře petice za uzákonění 28. března – dne, kdy se narodil Jan Ámos Komenský – jako významného dne ČR.

www.dta.zde.cz

Jubilejní 45. Zimní sraz moravskoslezských tomíků proběhl dne 12. ledna 2013 na Ostravici.

www.a-tom.cz

Folklorní sdružení ČR vyhlásilo další ročník Celostátní soutěže dětských interpretů lidových písní Zpěváček 2013 a zveřejnilo její propozice.

www.folklornisdruzeni.cz

Nejvyšší soud vydal rozhodnutí, které umožní uzavřít dědictví Jaroslava Foglara; zájem o ně projevil skauti, ke kterým Jaroslav Foglar, skautskou přezdívkou Jestřáb, neodmyslitelně patří.

www.skaut.cz

Až do 1. 3. 2013 bude v Galerii Chodba v Katolickém gymnáziu Třebíč k vidění výstava fotografií ze života Studentského klubu katolického gymnázia Halahoj, zahájená loni v lednu.

www.halahoj.cz

Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje (RADAMBUK) 16. 1. 2013 na akci, ko-

nané v českbudějovickém Hopsáriu ve spolupráci se společností E.ON, vyhlásila vítěze 2. stupně soutěže nazvané Malá energetická akedemie 2012 – 2013.

www.radambuk.cz

Čtrnácti kulturním památkám vyrazil na podzim pomoci dobrovolníci z Hnutí Brontosaurus: na 250 mladých nadšenců na nich za 17 víkendů bezplatně odpracovalo téměř tisíc hodin – opravovali hradní cesty, připravovali kapli pro práci restaurátorů či stavěli keltský skanzen.

www.brontosaurus.cz

RVVZ v Mikulově bude už v březnu

Volnočasoví vedoucí a pedagogové z jižní Moravy nebudou muset letos cestovat na vzdělávací akci do jiných regionů, od Vysočiny si ji totiž na jeden rok vypůjčily organizace z Mikulova. Naopak přátelé z Vysočiny mají možnost vydat se za hranice svého kraje a poznat jižní cíp republiky, ideální i pro výpravy a pobyty s dětmi.

Regionální velká výměna zkušeností (RVVZ) se uskuteční v termínu 1. až 3. března 2013 právě v Mikulově a ponese se v duchu motto „...budme výběr z bobulí“.

Jako logo zvolily pořádající organizace – sdružení 7 DNÍ a místní oddíl Junáka – hrozen, který má charakterizovat město pod Pálavou i symbolizovat zrání lidské osobnosti k lepšímu. V tomto

zrání může všem pomoci i víkendová akce plná seminářů, workshopů, přednášek, her, exkurzí a zajímavých doprovodných aktivit, kde načerpají nové dovednosti i elán do další práce s dětmi a mládeží.

Akce je určena všem starším osmnácti let, začínající vedoucí se mohou zúčastnit od patnácti let s dospělým garantem. Účastnický poplatek je 400 korun a registrace probíhá na webových stránkách www.rvvz-vysocina.cz, kde se zájemci dozví další podrobné informace.

Už nyní se ale mohou všichni těšit na nabídku rukodělek – z novinek stojí za vypíchnutí například výroba panenek z kukuřičného šustí, papírový filigrán quilling, filcování z ovčí vlny nebo plas-

ticart (výrobky z PET láhví) a další, z pohybových aktivit různé hry, žonglování, ne zcela známý sport lacrosse... Začínající vedoucí budou moci čerpat inspiraci také z programu o tom, jak zapojit do her s mladšími dětmi angličtinu, ekologická témata, co je to zážitková pedagogika, jak dobře propagovat svou práci v médiích, učit se vytvořit plakát na akci a co znamená mít „dobré fotky“. Pokročilí se mohou hlásit do programů o tom, jak komunikovat s úředníky na radnicích a s kontrolami, diskutovat o výchově ve volném čase nebo rozdílech ve formálním a neformálním vzdělávání. A bude toho nejspíš mnohem víc, vždyť množství programů závisí na počtu přihlášených účastníků; nápady a lektory organizátoři mají – záleží tedy na vás, neváhejte!

A protože se RVVZ koná poprvé v Mikulově, vinařském městě pod Pálavou, připravili jsme i programy o folkloru a lidových tradicích, exkurzi do vinařství ale i do nového místního minipivovaru, prohlídku města s návštěvou obřího sudu na zámku, eko-exkurzi na Pálavu s pracovníkem ekocentra, a hlavně tematický upomínkový předmět – vinnou skleničku s logem RVVZ Mikulov 2013. „Tak si pro ni přijedte, tu jinde nezískáte!“ zve za pořadatele srdečně náčelnice mikulovské RVVZ 2013 Jiřina Falková ze sdružení 7 DNÍ o.s.

Vánoční dárek

novkách začaly jednotlivé hry využívat. Nejvíce je v oblibě golf, Tlamičky a hra Mezi hořci.

Ivo Hop Skoček, TOM Zlaté šípy,
Valašské Meziříčí

Co to jsou vlastně Hravé krabice?

Hravé krabice jsou tzv. metodické sady

vyrobené v rámci projektu Operační program vzdělávání pro konkurenceschopnost – Činy mluví aneb Cesta k odpovědnosti.

Uvnitř krabic najdete nejrůznější originální společenské hry, které děti zabaví a svým vtipným provedením i pobaví.

Autory Hravých krabic jsou Jiří Palát a Ivo Skoček z oddílu Zlaté šípy.

O radostné nadílce, kterou našli pod stromečkem Zlaté Šípy, nám poslal pár řádek a pěkných fotek jeden z autorů Hravých krabic. Letošní Vánoční akce (čtenáři, věz, že se jedná o tradiční oddílovou akci) se nadmíru vyvedla. Chatu na Nivách obsadilo o víkendu více než padesát Šípáků a i přes tající sněhy kolem si všichni užili spoustu zábavy, vánočního tvoření a her. A v závěru sobotního večera přišla na řadu i tradiční bohatá nadílka. Prvním dárkem, který přinesl sám vánoční anděl, byly dvě Hravé krabice, až po okraj zaplněné různými hrami. Po všeobecném obdivu přímo na akci se hned na prvních druží-

Betlémské světlo 2012 ve Staré Vodě

15. prosince 2012 byli pro Betlémské světlo ve Vídni skauti z Brna. Když o týden později 22. 12. přijela světelná štafeta s brněnskými skauty vlakem do Olomouce, náš oddíl Poutníci Čechovice je čekal na nádraží. Asi 20 dalších světloňošů si plamínek z Betléma „přeložilo“ do svých lampiček a vytvořili jsme dvě skupinky.

První družina skautská nasedla do vlaku směr Domašov, Bruntál, Krnov a Opava a vyrazila na sever. Tuto trasu jezdíme již 15 roků. Na všech nádražích skauti vystupovali a předávali Betlémské světlo čekajícím zájemcům. V Krnově tradičně čekali polští harceři z Glubczyc, aby si naše světelné poselství převezli přes hranice do svých domovů. A další polská skupina z Raciborze čekala na naši světelnou štafetu na nádraží v Opavě. Při předání jsme zavzpomínali na poslední společný tábor na Slezské Hartě a vraceli jsme se domů.

Druhá skupina vlčat převezla Betlémské světlo na faru ve Velkém Týnci, na obě fary ve Velké Bystřici a do tamního domova důchodců. Plamínek jsme předali také starostům obou obcí a paní starostce v Mrsklesích.

Potom už jsme vyrazili do vojenského výcvikového prostoru. Na náměstí v Libavě jsme světlo předali čekajícím zájemcům a odjeli jsme do poutního místa Stará Voda.

Tam na nás nikdo nečekal, v zimě je zde pusto. Stromy a keře obalené jinovatkou, ledové krápníky na březích potoka a na rybníku pevný ledový krunýř. Plamínek vánočního poselství pokoje z Betléma jsme přenesli do obnovené kaple nad Královskou studánkou, za-

pálili jsme od něj svíce na oltáři ztichlého kostela a také u pomníku padlých z I. světové války. Přešli jsme na hřbitov a několik svíček jsme umístili na náhrobky a k centrálnímu kříži.

Vyzkoušeli jsme také pevnost ledu na rybníku a obhlédli nově opravenou zeď bývalých ambítů kolem kostela.

Tím naše větve Betlémské štafety končila a vraceli jsme se do svých předvánočních domovů.

Jan Pečinka

Evropské karty mládeže EYCA

Začátek nového roku bývá pro mnohé příležitostí k bilancování všeho dobrého a zlého, co přinesl rok uplynulý. Podobně se nyní ohlédneme za tím, co se událo v projektu Evropských karet mládeže EYCA.

Pro připomenutí: jedná se o slevové karty pro děti a mladé lidi (od 5 do 30 let), které umožňují zvýhodněné cestování, sport, návštěvy přírodních a kulturních památek, ale také nákupy a využívání rozmanitých služeb.

První významnou událostí roku 2012 byl samotný zrod Evropské karty mládeže EYCA. Ovšem jak to tak bývá, nevznikla úplně z ničeho; ve skutečnosti navázala na dřívější Karty mládeže EURO<26 – o tomto přerodu jsme psali v jednom z podzimních čísel Archy. ČRDM rozjela projekt, když se 14. května 2012 stala členem European Youth Card Association (EYCA) – asociace sdružující 38 kartových organizací v Evropě. Pro držitele to znamenalo několik změn: především nový název a design karet a rozšíření věkové hranice (předtím byl věk omezen na 10 až 29 let). Seznam slevových míst se nicméně téměř nezměnil, až na to, že jsme jej rozšířili o pár nových poskytovatelů.

Co se nám tedy v roce 2012 podařilo?

- Na jaře se Česká rada dětí a mládeže stala členem European Youth Card Association.
- V létě jsme pro držitele karet vyjednali dva speciální tarify od mobilního operátora Vodafone:
 - tarif EYCA (www.vodafone.cz/eyca)
 - tarif ČRDM (www.vodafone.cz/crdm)
- V září jsme zprovoznili zbrusu nové webové stránky (www.eyca.cz), kde jsou všechny informace o kartách a kompletní seznam poskytovatelů slev a distributorů karet včetně jejich umístění na mapě ČR.
- Začali jsme vydávat karty s novým logem a spolu s letáčkem obsahujícím základní informace pro nové držitele, na podzim jsme pořídili tiskárnu, a začali tak karty vydávat tištěné, namísto psaných rukou.
- Navázali jsme kontakt s držiteli karet prostřednictvím pravidelných zpravodajů – jednou měsíčně zasíláme informace o novinkách nebo slevách, které jsou právě aktuální.
- Vyjednali jsme nové prima slevy – např.

u společnosti Albi (prodává mimo jiné společenské hry a dárkové předměty) nebo v rámci 13 multikin Cinema City po celé ČR, kde je na naši kartu EYCA poskytováno studentské vstupné.

- Vylepšili jsme několik stávajících dohod, například s Čedokem, se Student Agency nebo v Jazzovém klubu Reduta.
- Zahájili jsme rozšiřování regionálních slev a výhod, na základě doporučení jsme uzavřeli nové slevy ve městech, jakými jsou například Třeboň, Česká Lípa, Uherské Hradiště.
- Zahájili jsme spolupráci s členskými sdruženími ČRDM, kterým nabízíme možnost využít karty EYCA jako členské karty. Prozatím jsme členské karty EYCA (se zcela vlastní grafikou) vyrobili pro Asociaci TOM, Asociaci středoškolských klubů a Hnutí Brontosaurus. Brzy budeme karty vyrábět i pro další sdružení (např. pro Junák – svaz skautů a skautek ČR, Pražskou organizaci Pionýra atd.)

Pokud byste měli zájem, aby slevy a distributorská místa fungovala i ve městě, kde bydlíte, studujete, pracujete s dětmi apod., napište nám svoje nápady (na adresu info@eyca.cz), včetně adresy daného místa a telefonního čísla. My se pak pokusíme vašim návrhům vyhovět.

Kateřina Bizubová

Speciální nabídka pro členy České rady dětí a mládeže od Vodafonu

Balíček ČRDM

20 minut • 50 SMS • Internet v mobilu 300 MB
Volání a SMS v rámci skupiny ČRDM zdarma

Měsíční poplatek	329 Kč
Standardní cena	683 Kč
Po vyčerpání balíčku volání	5,50 Kč
Po vyčerpání balíčku SMS	1,20 Kč

Všechny ceny uvedené v letáku jsou včetně 20% DPH.

Jak si speciální balíček objednáte?

1. Na www.vodafone.cz/crdm zadejte kód, který si vyžádejte u svého administrátora. Nebo zavolejte na zelenou linku **800 777 791** (pracovní dny 9-18 hodin), kde s vámi konzultant společnosti Vodafone provede telefonickou objednávku.
2. V případě on-line objednávky vám Vodafone do 4 pracovních dnů od odeslání objednávky zavolá, aby ji ověřil.

Telefonování ani SMS v rámci sítě ČRDM neodčerpávají volné minuty ani SMS v rámci tarifu. Tato nabídka není standardně poskytována, proto není možné řešit požadavky týkající se této nabídky ve značkových prodejnách Vodafone.

Je dnešní mládež jiná, než jakou pamatujete?

Jsou děti jiné, než jste byli Vy a Vaši vrstevníci?

Vlastislav Toman
novinář a spisovatel

Otázku, kterou dostávám, si čas od času klade každá dospělácká generace. A už mnoho let na ni odpovídám: Děti jsou pořád stejné, mění se jen prostředí a prostředky, ve kterém vyrůstají a jež jim společnost připravuje a nabízí. Jsme to my, dospělí, kteří mládež, ať chceme či nechceme, vychováváme, a pak se divíme, nebo i naříkáme nad tím, jaká ta mládež je!

A my, že jsme takoví nebyli...?
Byli!

Narodil jsem se a vyrostl v letech prvních republiky, prožil jsem jako kluk okupaci a dočkal se konce války jako puberták. Maturoval jsem v roce 1948 a nastoupil jako konstruktér do plzeňské Škodovky. Jenže od konce války jsem už prakticky celý svůj další život spojil s dětmi a mládeží. Ano, byl jsem ve svazu mládeže, vedl soubor, hrál divadlo – ale také jsem začal svoji novinářskou dráhu jako plzeňský dopisovatel deníku Mladá fronta, a zkusil jsem psát i prózu. Ve všem jsem pokračoval i po dobu vojenské základní služby, ze které už jsem odešel jako profesionální novinář do vojenského tisku.

A pak došlo k velkému zlomu! V roce 1956 jsem dostal šanci pracovat v redakci nového časopisu pro děti, a dokonce jsem ho pak třicet dva let vedl jako šéfredaktor. Ano, je to dodnes vycházející časopis ABC! Tehdy ještě mladých techniků a přírodovědců, dnes časopis generace 21. století. Nevím, na kolik generací by ty roky statistické přepočítali, ale pro mne je to vlastně celý život. Víím tedy, o čem mluvím.

Jako kluk jsem hodně četl, chodil do kina, ba i do divadla. Více jsme si hráli venku, byli na hřištích, v parcích, v přírodě, modelovali jsme... Měli jsme své party, soutěžili i soupeřili a někdy dokonce válčili mezi sebou podle ulic a čtvrtí. Měli jsme své hrdiny, Old Shatterhanda, Vinnetoua, Tarzana, mušketýry, kovbojky, detektivky, grotesky – už tehdy to byl Mickey Maus, kačer Donald, Pepík námořník... Někteří chodili do Sokola, jiní do Junáka a dalších organizací či spolků. Začínalo rádio, barevný film, automatické telefonní ústředny...

Vyprávějte to dnešním klukům a děvčatům, bude to pro ně sci-fi! Sotva to pochopí a vrátí se zase ke svým počítačům, hrám, facebooku, skypu, chytřím telefonům a jiným vymoženostem dnešní doby. Někteří se přece jen budou věnovat sportu, zejména adrenalinovému, spíše však ve fitkách a jiných zařízeních. A najdou se i tací, kteří budou mít další, dokonce užitečné zájmy, jako ti z generací před nimi.

Vždy však bude záležet na tom, co dnešní mládeži od dětských let nabídneme my, dospělí, a k čemu se budeme snažit je třeba i – dovolte mi to slovo – dokopat!

Eva Vaníčkova
sociální pediatřka

Dnešní mládež je určitě jiná, protože vyrůstá v jiných životních podmínkách, v jiném společenském klimatu a s jiným kontextem generačního konfliktu; přesto zůstává věrná pojetí mládí.

Těžko se zobecňuje, ale domnívám se, že dnešní mládež má mnohem více

informací, a je tudíž sebevědomější; méně čte rozsáhlé texty, a postrádá tudíž schopnost barvitě vyjadřování emocí, chování a prožitků, což ji oslabuje v osvojování sociálních kompetencí a může se odrážet v její netrpělivosti. Někteří mladí, vědomi si svého „prvenství“ v kontaktu s novými technologiemi, mají tendenci k jeho zobecňování v celém spektru komunikace se staršími generacemi, a tím mohou zvýrazňovat propast nepochopení. Mládež je stále zvědavá, plná nadšení a víry, že se jí podaří měnit staré pořádky a to je dobře. Jinak by chyběla energie a odhodlání k dalšímu rozvoji společnosti.

Jana Votavová

koordinátorka Národního parlamentu dětí a mládeže a projektová manažerka *Kecejme do toho*

Na takto pokládanou otázku jsem dlouhodobě zcela automaticky odpovídala oním známým klišé: „Je pořád stejná!“ Dnes si ale myslím opak.

Ano, je jiná! Je sebevědomá bez sebevědomí, citlivá až necitelná.

Dnešní mládež má lepší přístup k informacím, ale málokdo ji učí, jak se v nich orientovat a nakládat s nimi. Je vyzývána k akcím, vyjadřování se k čemukoli „chce“, ale málokdy je jí vysvětlena také odpovědnost za každý názor nebo čin. Dnešní mládež si je velmi nejistá v našich jistotách. Je naše a odráží nás. Budme jí nápomocni v hledání její cesty životem do dospělosti.

Jinakost dnešní mládeže je výzvou k zamýšlení, možná i poučením pro nás.

Ať je taková či maková, velmi ráda s ní pracuji. Je totiž inspirující.

Betlémské světlo 2012 na Libavé, Junák Čechovice;
Akademická malířka Ladislava Gažiová s dětmi v projektu Romský mentor, Romea.cz

